Nro. 6.

DZIENNIK

Patryotycznych Polityków w Lwowie.

Dnia 9go Stycznia 1797.

Gazety.

ROSSYA.

Z Petersburga dnia 6. Grudnia. Imperator dziśieyszy do tego momentu wiele czyni odmian w urzędach zwierzchnich, i znaczną liczbę zasłużonych osób wywyższa na różne godności. — Ciało Katarzyny II. do 21. Grudnia ma bydź wystawione na widok ludowi, poczym nastąpi pogrzeb. — Nie masz dnia takiego, w którymby dziśieyszy Imperator nie dał nowych dowodów wspania-

 ley

łey ſwey ludzkości. Uſzczęśliwienie powſzechne Narodów ſobie poddanych, ieſt ciągłém célem dotychczeſnych iego zatrudnień. Pokoie iego w każdym momencie otwarte ſą dla uciemiężonych iakiegokolwiek Stanu. Sam w dni oznaczone przyimuie prożby od męſzczyzn, a Imperatorowa od kobiet. Sprawiedliwość niezwłoczna przeymuie ſerca ludu zapałem wdzięczności i przywiązania do łaſkawego Monarchy. Włościanie uwolnieni zoſtali od zſypek zboża.

Piſma publiczne naſtępuiący daią rys Imperatora, Pawła I. przed wſtąpieniem ieſzcze iego na Tron Harakter tego Xiążęcia gruntuie ſię na duſzy pełney czułości, i umieiącey nad wſzyſtko ſzacować ludzkość połączoną z iey dobrem. Nie czyni nic bez zaſtanowienia i doyzrzałey rozwagi; nie da ſię uiarzmić żadney paſſyi. Stara ſię wiedzieć o wſzyſtkim; i poſiada znaczny zbiór rozmaitych wiadomości. Z każdym obcuie bardzo grzecznie, a w drobnieyſzych nawet okolicznościach zwykł uprzedzać kompanią. Cichą ſpokoyność domową więcey umie cenić, aniżeli pompę i tumult Dworſki. Przewodnika i dozorcę młodych ſwych lat, Hr. Mi-

Mikołaia Jwanowicza *Pannina*, niegdyś diriguiącego Miniſtra zagranicznych interesów, ſzanował do oſtatniego momentu z nieporównaną otwartością i wdzięcznym ſzacunkiem. W moment zgonu tego Hrabi W. Xiąże pod ów czas, rzucił ſię przed nim na kolana, i całuiąc mu ręce, zlewał ie łzy rzewnemi. Gdy go w kilka dni potym uyzrzał przed pogrzebem, rzucił ſię znowu na iego ciało, i lał ſtrumień łez nad nim. Ta ſcena przekonywała iuż pod ów czas wſzyſtkich przytomnych o prawdziwey dobroci ſerca Pawła I. Do momentu wſtąpienia ſwego na Tron przemięſzkiwał naywięcey ſpokoynie w nowych ſwych oſadach *Gatſzyno i Pawłowſkiey*.

TURCYA.

Z Konſtantynopola d. 10. *Liſtopada*. Temi dniami, gdy wyieżdżał przeſzły Miniſter Rzeczypoſpolitey Francuſkiey, Ob: *Vernivac*, Kapitan Baſza darował mu namiot nadzwyczayney ogromnosci. Ten w obwodzieſwoim zawiera 500. tuteyſzych miar (*Picbi.*) Liczba ta umyślnie ozna-

oznaczona, ma wyrażać Radę 500. Rzeczypospolitey Francuskiey. Na szczycie namiotu wznosi się miesiąc przybywaiący, a nad tym gwiazda. W reszcie namiot cały iest bardzo kosztowny i w guście przepychu wschodniego. Ob: *Verninac* ma ten podarunek imieniem Wielkiego Sułtana w zastaw szczerey przyiaźni i przywiązania do Rzeczypospolitey Francuskiey, ofiarować Direktoryatowi. — Ninieyszy Ambasador Francuski, *Aubert Dubayet*, iedna sobie tu wielu przyiacioł przez grzeczne i uymuiące swe postąpki. Rząd nasz okazuie wielkie przywiązanie do Direktoryatu Francuskiego. Na podane dawniey żądanie *Dubayeta*, aby Pan *Chalgrin* nie był uważany, iako sprawuiący interesa *Ludwika* 18., *Porta* przez tłómacza zakazała teraz temu ostatniemu w surowych i groźnych wyrazach, używać znaków roializmu, i mniemanego Poselstwa. Mimo intrygi Posłów zagranicznych, *Porta* przyznała Rzeczypospolitey Francuskiey zwierzchnią opiekę nad Kościołami Katolickiemi po wszystkich kraiach Turcyi, z tym iednak warunkiem, że Francuzom nie

wol-

wolno będzie na swą korzyść obracać Kościołów i Klasztorów w Koszary.

Z Włoch przybyła do *Stambułu* temi dniami na okręcie neutralnym kompania artylerystów Francuskich. Dawniey sprowadzeni tu rzemieślnicy tego Narodu, założyli iuż nową ludwisarnią, a inni krzątaią się około założenia wielu fabryk, w których ma bydź robiona broń, pistolety i szable na kilkakroć sto tysięcy ludzi. — *Jzmael Aga*, który był dozorcą magazynów, wybiera się w Poselstwo do *Londynu* na mieysce dotąd tam sprawuiącego podobny urząd. Oznaczeni na Postów do Dworów Wiedeńskiego i Berlińskiego, maią także roskaz wybrania się w podróż. Sądzą, że *Porta* wyszle z czasem do wszystkich Dworów Europeyskich swych Ministrów. — Zastanawia to wszystkich, że Hiszpania w moment wypowiedzianey woyny Anglikom, wysłała Konsula ieneralnego do *Smirny* z 2. milionami Piastrów, dla założenia domów Kupieckich swego Narodu.

Porta dla udoskonalenia swego handlu ustanawia w kraiu kompanią Assekuracyi, nadaiąc iey wiele przywileiów, równie iak i tym, którzy własnym kosztem

ſztem wybuduią ſobie okręty handlowe. Prócz tego do kraiów Tureckich maią bydź wprowadzone fabryki ſukien, papieru i t. d.

NIEMCY.

Od wyżſzego Renu d. 16. *Grudnia.* Twierdzą za rzecz pewną, że Auſtryacy póty przy wyżſzym Renie nie przyſtąpią do zawieſzenia broni, póki Francuzi nieopuſzczą dotąd trzymanych w ſwey mocy ſzańców *Kehl* i pod *Hüningen*. Dnia 13. ſłyſzano od ſtron *Kehl* potężną kanonadę; Ceſarſcy ściągaią tam mnóſtwo amunicyi. Pod *Hüningen* na przeprawie zatonąć miała łódź z woyſkiem Francuſkim. Dnia 12. Auſtryacy potężnie tam ſtrzelali na moſt i miaſto *Hüningen*. — Gdyby *Mantua* była przymuſzona do poddania ſię Francuzom, tedy Ceſarſcy naprężą wſzelkich ſił do roſpoſtarcia ſwey armii z lewych brzegów Renu. Przedwczora biegł goniec przez *Manheim* od Jenerała *Werneck* do Arcy-Xiążęcia Karola. — Gdyby Francuzi potrafili utrzymać kommunikacyą

z *Straſ-*

z *Strasburgiem* mimo gęste kry na Renie, tedy dla wzięcia *Kebl* Austryacy musieliby w przód szturmem wypasować potężnie oszańcowany ich obóz. Nie tylko więc z zamkiem *Kebl* Cesarscy maią do czynienia, ale też z znaczną armą, która w każdym momencie może bydź posiłkowana, i na swą zasłonę liczy 4. mocne baszty. Do utwierdzenia tego zamku użyli Francuzi naywybornieyszych wynalasków sztuki. Przytym bagniste położenie *Kebl* niewymownie utrudnia wszelkie usilności woysk Cesarskich. Nie tylko nieprzyiaciele, ale też i elementa wypowiedaią im w tém mieyscu walkę. — Trzey bracia, Xiążęta *Rohan*, emigranci Francuscy, bawią teraz razem w *Heidelbergu*.

Rozmaite wiadomości.

Głoszą zgodnie, że powszechne zawieszenie broni nad *Renem* w krótce nastąpi. — Francuzi wyprzeć znowu mieli Cesarskich z wioski *Kebl* i redut tamteyszych. — Poseł Papieski w *Wiedniu* zostaie w nieczynności. Wszyscy Dwo-

ro-

rowi Rzymskiemu maią za złe, że w ten moment, gdy Jenerał *Alvinzy* wkraczał do Włoch, on nie wysłał z kilkanaście tysięcy woyska ku *Ferrarze*. A chociaż na determinacyi tego woyska nie wieleby polegać należało, iednak siły Francuskie musiałyby się rozrywać. To pewna, że błędy niektórych Kommendantów były główną przyczyną retyrady Jenerała *Alvinzy*. Liczba woyska świeżego, które po większey części na wozach, ciągnie w posiłek temu ostatniemu, wynosi do 12,000. W *Wiedniu* pochlebiaią sobie wszyscy, że pokóy w krótce nastąpi, i że Dwór wyszle Pełnomocnika do *Paryża*. — W portach Duńskich stoi do 13. okrętów Hiszpańskich, które boiąc się, aby niewpadły w ręce Anglikom, nie śmią rospuścić żagli na morze. — Dwory północne wzięły iuż żałobę na 4. niedziele po zmarłey Imperatorowey.